

Arrondissements-Rechtbank Amsterdam, Vonnissen
Inventariscode : 198
Inventarisnummer: 44

Vonnis
In naam des Konings

De Arrondissements-Regtbank, zitting hebbende te Amsterdam, regt doende in zaken van Correctionele Policie, in het Eerste Ressort;
Gezien hebbende het Proces-Verbaal van den Commissaris van Policie van de derde Sectie dezer Stad, op den 26 November 1855 opgemaakt ten laste van ----- en de dagvaarding namens den Officier van Justitie op den 24 December daaraanvolgende beteekend aan:

- 1: **Antonie van Soest**
- 2: **Isaac Franck** en
- 3: **Petronella van Schalkwijk, huisvrouw van S.F.Stuart;**

Gelet op het bevel der Raadkamer deze Regtbank, waarbij de beklaagden naar de Correctionele Teregtzitting zijn verwezen;
Gehoord de aanklagte van den Officier tegen de voormelde beklaagden, opgevende genaamd te zijn:

- 1: **Antonie van Soest**, oud 29 jaren, van beroep metselaar en stokvischbeuker, geboren en wonende te Amsterdam,
- 2: **Isaac Franck**, oud 39 jaren, van beroep water- en vuurverkoper, geboren te Leijden en wonende te Amsterdam,
- 3: **Petronella van Schalkwijk, huisvrouw van Simon Frederik Stuart**, oud 35 jaren, zonder beroep, geboren te Weesp en wonende te Amsterdam;

Gehoord de mondelinge verklaringen der Getuigen, ten verzoeke van gemelden Officier gedagvaard;
Gehoord het Requisitoir van denzelven Officier, daartoe strekkende, dat de beklaagden zullen worden schuldig verklaard aan de feiten hen bij dagvaarding ten laste gelegd, daarstellende voor den eersten beklaagde diefstal gepleegd uit het pakhuis van zijnen meester, en voor den 2de en 3de beklaagde het, desbewust van de bedriegelijke herkomst, helen en verbergen van het gestolene, en dientengevolge veroordeeld elk tot eene gevangenzetting voor den tijd van één jaar, in eenzame opsluiting te ondergaan, en in de kosten van het regtsgeding in solidum wat de 2e en 3e beklaagde betreft, ten behoeve van den Staat en invorderbaar bij lijfswang;
Gelet op de verdediging door de beklaagde [kanttekening: bijgestaan door hunnen raadsheer, in het midden gebragt;
De vereischten der Wet in acht genomen zijnde;

Overwegende dat:

- uit de bekentenis van den eersten beklaagde, bevestigd door de beëedigde verklaringen der in deze gehoorde getuigen, gebleken is, dat de eerste beklaagde op 23 November j.l., en op verschillende tijden in de vier aan dien dag voorafgegane weken, hij bij den 4^{den} getuige tegen een weekloon van minstens f 4,50 in diens pakhuis in de Kistenmakersgang alhier ter stede als stokvischbeuker werkzaam was,

uit dit pakhuis ten nadeele van zijnen meester voornoemd, bedrieglijk heeft ontvreemd en zich toegeëigend telkens een hoeveelheid stokvisch welke hij daarna ten eigene voordeele aan den tweeden beklaagde heeft verkocht;

Overwegende dat:

- de derde getuige onder eede heeft verklaard, dat hij op drie verschillende tijden, waarvan de laatste op 26 November j.l. door den tweede beklaagde, zijnen baas, is gezondenn om telkens eene partij stokvisch van de woning der derden beklaagde te halen en naar zijn huis te brengen;
- hij hieraan heeft voldaan;
- hij echter de laatste reize de stokvisch niet van den derden beklaagde, maar van den eersten beklaagde ten huize van den derden beklaagde heeft aangenomen;

Overwegende dat:

- de tweede beklaagde erkend heeft op drie verschillende tijden van den eersten beklaagde telkens eene partij stokvisch te hebben gekocht, en telkens aan den derden getuige last te hebben gegeven, die partijen ten huize van den derden beklaagde te gaan halen, en wel op 26 November eene hoeveelheid van 25 Nederlandsche ponden voor den prijs van *f* 3,- en dat hij wel wist, dat de eerste beklaagde bij den vierden getuige als knecht in dienst was;

Overwegende dat:

- de tweede beklaagde wel ontkend heeft bewust te zijn geweest van de bedriegelijke herkomst van meergemelde partijen stokvisch, doch dat deze ontkenenis wordt tegengesproken door de omstandigheden, dat de tweede beklaagde wist, dat de eerste beklaagde bij den vierden getuige als stokvischbeuker in dienst was, en dat de prijs, waarvoor de tweede beklaagde deze stokvisch heeft verkocht, aanmerkelijk beneden dien was waarvoor hij gewoon was dezelfde soort van stokvisch bij den vierden getuige te koopen; bij welken gelegenheid hij dan ook in kennis met den eersten beklaagde was gekomen, en diens betrekking had leren kennen, alsmede dat de door hem gekochte hoeveelheden grooter waren, dan dat de eerste beklaagde dezelve op eene geoorloofde wijze in zijn bezit zoude hebben gekregen, en dat de tweede beklaagde daarenboven erkend heeft, dat de eerste beklaagde hem uitdrukkelijk verzocht heeft deze partijen bij den avond te doen afhalen, aan welke voorwaarde hij tweede beklaagde overigens niet heeft voldaan; en eindelijk, dat de tweede beklaagde door den derden getuige heeft doen afhalen, niet van den woning van den eersten beklaagde of uit het pakhuis van diens meester, maar uit het huis van den derden beklaagde, gelegen vlak naast het pakhuis van den vierden getuige; zoodat al die omstandigheden in derzelve onderling verband duidelijk aantonen, dat de tweede beklaagde geweten heeft, dat hij den eersten beklaagde in eene ongeoorloofde zaak de hulpzame hand bood, en van de bedriegelijke herkomst der stokvisch wel degelijk moet bewust geweest zijn; Overwegende, dat de derde beklaagde heeft erkend op verschillende tijden verschillende hoeveelheden stokvisch van den eersten beklaagde te hebben in bewaring genomen, en dat zij voor die bewaring onder anderen eens van den eersten beklaagde *f* 0,25 heeft genoten, en dat zij twee malen telkens eene partij stokvisch heeft afgegeven aan den derden getuige; - dat zij echter wel ontkend heeft bewust te zijn geweest van de bedriegelijke herkomst der partijen stokvisch, doch dat dze ontkenenis wordt tegengesproken door de omstandigheid, dat zij geweten heeft, dat de eerste beklaagde bij den vierden getuige in dienst was als stokvischbeuker op het pakhuis gelegen onmiddelijk naast hare woning.

Overwegende, dat:

- deze omstandigheden door hunnen samenhang en onderling verband doen blijken, dat de derde beklagde bewust van de bedriegelijke herkomst van het gestolene, hetzelfde in haar huis heeft geborgen en geheeld;

Overwegende dat:

- het voorafgegane goede gedrag der beide laatste beklagden het wanbedrijf te hunnen opzigte vermindert;

Verklaart voorschreven daadzaken wettig en overtuigend bewezen, en dat zij daarstellen:

ten opzigte van den eersten beklagde "diefstal gepleegd door eenen werkman in het pakhuis van zijnen meester", en ten opzigte der tweede en derde beklagde "medepligtigheid aan dien diefstal door, desbewust van den bedriegelijke herkomst, het gestolene te helen en te verbergen";

Verklaart de beklagden schuldig aan die wanbedrijven, gepleegd door de tweede en derde beklagde onder verzachtende omstandigheden;

Gezien (opsomming van alle wetsartikelen Pro Memorie. STU)

Veroordeelt **Antonie van Soest** tot eene gevangenzetting voor den tijd van één jaar; **Isaac Franck** tot eene gevangenzetting voor den tijd van zes maanden; en **Petronella van Schalkwijk**, huisvrouw van Simon Frederik Stuart, tot eene gevangenzetting voor den tijd van drie maanden, door hen allen in eenzame opsluiting te ondergaan, en in de kosten van het regtsgeding, ten behoeve van den Staat, en invorderbaar bij lijfswang; wat betreft de twee laatstgenoemden in solidum. Gelast de teruggave der stukken van overtuiging aan den eigenaar of regthebbende. Gewezen bij de Heeren Mrs A.Backer, Vice-president, J.Dombergen en B.J.Ploos van Amstel (plvd) Regters, en in het openbaar uitgesproken det tweeden Januarij 1856, in tegenwoordigheid van voormelde Heeren, Mr.A.Hartogh, Ambtenaar van het Openbaar Ministerie, en Mr.Jhr.Th.J.Schimmelpenninck, Substituut-griffier.

w.g. [onleesbaar].